

specifikace: K nároku, jenž byl uplatněn původním pronajímatelem nemovitosti vůči původnímu nájemci, a to na náhradu škody, která měla žalobci vzniknout tím, že žalovaný po skončení nájemního poměru předmět nájmu nevyklidil, je bez ohledu na výši nárokovaného plnění a případný podnikatelský charakter účastníků řízení v obecné rovině dána věcná příslušnost okresních soudů podle obecné úpravy obsažené v § 9 odst. 1 o. s. ř.

§ 9 odst. 1 o. s. ř.

Ncp 681/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného ve věci

žalobce: **Hlavní město Praha**, IČO 00064581
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1
zastoupené advokátem JUDr. Janem Olejníčkem
sídlem Na Příkopě 853/12, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **GRANT STONE a.s.**, IČO 60197561
sídlem Chudenicová 1057/34, Hostivař, 102 00 Praha 10
zastoupená zmocněnkyní Silvií Dammovou Husákovou
bytem Vratislavská 388/3, 181 00 Praha 8

o zaplacení 9 912 696 Kč s příslušenstvím,

vedené u Obvodního soudu pro Prahu 8 pod sp. zn. 30 C 20/2019, o určení věcné příslušnosti,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou Obvodnímu soudu pro Prahu 8 (dále jen „předkládající soud“) dne 28. 1. 2019 domáhá po žalované zaplacení částky 9 912 696 Kč s (blíže specifikovaným) příslušenstvím, a to z titulu náhrady škody (ve formě ušlého zisku), která měla žalobci podle jeho tvrzení vzniknout tím, že žalovaná po skončení příslušných nájemních poměrů k nebytovým prostorům, jež se nacházejí v budovách na pozemcích ve vlastnictví žalobce, porušila svou povinnost tyto prostory žalobci odevzdat, přičemž nadále prostory (po blíže specifikovanou dobu) bez právního důvodu užívala.
2. Předkládající soud předložil věc Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 a 5 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění

pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), s tím, že žalovaná vznesla námitku nedostatku věcné příslušnosti soudu.

3. Žalovaná příslušnou námitku odůvodnila tím, že dospěla k závěru, že „s ohledem na znění § 9 o. s. ř. a předmět tohoto sporu a také výši žalovaných částek, je pro projednání a rozhodnutí této věci věcně (i místně) příslušný Městský soud v Praze, a nikoli okresní, resp. obvodní soudy, tedy ani Obvodní soud pro Prahu 8“. Podle žalované „podstatné pro určení věcné příslušnosti soudu v této věci je to, že se obsahově jedná o obchodní věc, neboť žalovaný je podnikatelem a předmětné nebytové prostory používal výhradně k podnikání, a nikoli k účelům občanskoprávním, jako třeba k bydlení“; „stejně tak částky uplatňované žalobcem v souvisejících řízeních vyplývají z podnikání žalovaného, neboť nebytové prostory měl žalovaný pronajaty výhradně za účelem podnikání“. Žalovaná uzavřela, že „je tedy zřejmé, že se nejedná o běžnou občanskoprávní věc, nýbrž o věc obchodní, kterou rozhoduje ze zákona krajský soud, tedy v podmínkách hlavního města Prahy Městský soud v Praze“, a proto navrhl, aby věc byla předložena příslušnému soudu k rozhodnutí o věcné příslušnosti.
4. Žalobce shledal příslušnou námitku žalované nedůvodnou a navrhl její zamítnutí, když projednáváný spor není podle jeho názoru sporem, k jehož projednání by podle § 9 odst. 2 o. s. ř. byl jako soud prvního stupně příslušný soud krajský.
5. Jak se z odstavce 1. odůvodnění podává, žalobce se žalobou v tomto řízení domáhá proti žalované zaplacení nárokované částky jistiny z titulu náhrady škody ve formě ušlého zisku, a to ve vazbě na tvrzení, na jejichž podkladě dochází k základnímu úvahovému východisku, že nájemní poměry žalované k příslušným nebytovým prostorům zanikly k příslušnému termínu (konkrétně dnem 13. 12. 2016).
6. K takto vymezenému předmětu řízení - jenž je přitom určující pro stanovení věcné příslušnosti soudů ve sporném občanském soudním řízení (viz například usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 2. 2012, sp. zn. I. ÚS 3348/10) - jsou věcně příslušné okresní soudy ve smyslu obecné úpravy věcné příslušnosti soudů pro sporné občanské soudní řízení obsažené v § 9 odst. 1 o. s. ř., když se nejedná o věc, pro kterou by zákon zakládal speciální věcnou příslušnost soudů krajských. Taková speciální úprava nebyla v (rozhodné) době zahájení tohoto řízení (a není ani v současné době) obsažena nejen v § 9 odst. 2 o. s. ř. (ve smyslu příslušného odkazu žalobce v jeho vyjádření k námitce žalované), ale ani v žádném jiném ustanovení zákonné povahy.
7. Z hlediska rozhodné procesní úpravy je přitom bezpředmětnou argumentace žalované (v rámci příslušné námitky), a to ať již se opírá o výši nárokovaného peněžitého plnění, o podnikatelský charakter žalované, o okolnost toho, za jakým účelem byly příslušné prostory žalobcem žalované pronajaty a žalovanou fakticky užívány, jakož i o navazující závěr žalované o „obchodní“ (a nikoli „běžné občanskoprávní“) povaze věci.
8. S ohledem na shora konstatované nadřízený soud rozhodl tak, že k projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni příslušné okresní soudy (§ 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 22. října 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu

